

چه چیزی باعث جذابیت چهره در نگاه دیگران می‌شود؟

ممکن است این ضرب المثل که زیبایی در نگاه بیننده است درست باشد، اما دانشمندان یک مدل کامپیوتری ساخته‌اند که به درک نظرهای افراد در مورد جذابیت چهره‌ها کمک می‌کند.

همشهری آنلاین: ممکن است این ضرب المثل که "زیبایی در نگاه بیننده است" درست باشد، اما دانشمندان یک مدل کامپیوتری ساخته‌اند که به درک نظرهای افراد در مورد جذابیت چهره‌ها کمک می‌کند.

بسیاری از بررسی‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که افراد به سوی چهره‌های "حد میانه و عادی" جلب می‌شوند و نیز به چهره‌هایی که با برداشت مرسوم از جذابیت برای جنسیت شخص همخوان باشند- یعنی "مردانگی" در چهره مردان و "زنانگی" در چهره زنان.

اما به گزارش هلث دی نیوز کریستوفر پی از دانشگاه نیویورک و آلکساندر تودوروف از دانشگاه پرینستون معتقدند که جذابیت چهره به عواملی پیچیده‌تر ارتباط دارد، بنابراین مدلی کامپیوتری درست کردند تا این پیچیدگی‌ها را شناسایی کنند و اندازه بگیرند.

این روانشناسان به 20 دانشجوی مرد و 20 دانشجوی زن هزاران چهره را نشان دادند و از آنها خواستند تا چهره‌های مورد نظر را از لحاظ جذابیت رتبه‌بندی کنند، و بر اساس این رتبه‌بندی برنامه‌ای کامپیوتری ساختند.

این مدل کامپیوتری 50 "بُعد" از خصوصیات چهره را اندازه می‌گیرد که به دو رده اصلی تقسیم می‌شوند- خصوصیات مربوط به شکل صورت و خصوصیات مربوط به بافت صورت.

خصوصیات شکلی شامل مواردی مانند اندازه بینی یا پر بودن لب‌ها است، در حالیکه خصوصیات بافتی مواردی مانند روشنی، تیرگی و رنگ را در بر می‌گیرد، برای مثال لب‌های قرمز یا چشم‌های تیره.

این پژوهشگران دریافته‌اند که مردان به طور معمول بچهره‌های زنانی را انتخاب می‌کنند که شکل زنانه و بافت زنانه داشته باشند (برای مثال چهره‌های با لب‌های پر و چشم‌های گرد شده)، در حالی که زنان به چهره‌های مردانی جلب می‌شوند که بافتی مردانه داشته باشند (برای مثال پوست تیره‌تری داشته باشند).

به گفته پژوهشگران این نتایج نشان می‌دهد که جذابیت مردانه و زنانه حالت معادل یا متضاد هم ندارند، بلکه قضیه پیچیده‌تر است.

این پژوهشگران همچنین دریافته‌اند که باور قبلی در مورد جذابیت چهره‌های حد میانه و عادی آنقدرها درست نیست، به این معنا که گرچه هم مردان و هم زنان چهره‌های حد میانه و عادی را جذاب می‌دانند، اما عادی‌ترین صورت‌ها را جذاب‌ترین صورت‌ها نمی‌شمارند.

البته این پژوهشگران عضو انجمن علوم روانشناختی آمریکا می‌پذیرند که بررسی آنها محدودیت‌هایی دارد، از جمله اینکه تنها چند دو جین دانشجو در آن شرکت داشتند.

و گرچه از لحاظ نظری یک برنامه کامپیوتری ممکن است بتواند جذابیت یک صورتی را تعیین کند، افراد برای خودشان شیوه‌های منحصر به فرد ارزیابی زیبایی دارند، در نتیجه ممکن است در مواجهه با صورت یک شخص واقعی به نتایج متفاوتی برسند.